Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

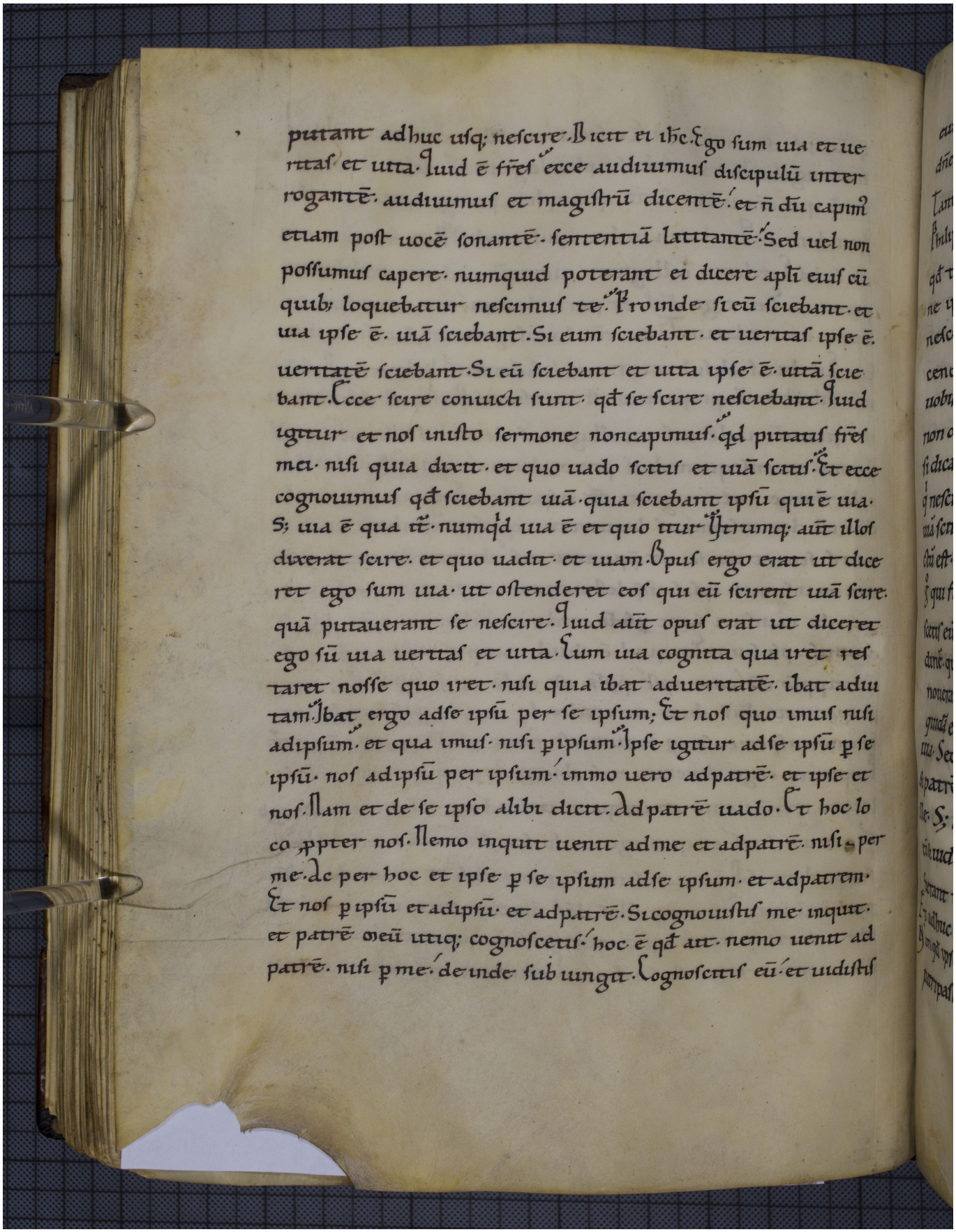

putant adhuc usq; nescire. Dicit ei ihc. Ego sum uia et ue
ritas et uita. Quid ē frēs ecce audiuimus discipulū inter
rogantē. audiuimus et magistrū dicentē. et nō dū capim
etiam post uocē sonantē. sententiā latitantē. Sed uel non
possumus capere. numquid poterant ei dicere apli eius cū
quib; loquebatur nescimus te. Proinde si eū sciebant. et
uia ipse ē. uiā sciebant. Si eum sciebant. et ueritas ipse ē.
ueritatē sciebant. Si eū sciebant et uita ipse ē. uitā scie
bant. Ecce scire conuicti sunt. qđ se scire nesciebant. Quid
igitur et nos inusto sermone noncapimus. qđ putatis frēs
mei. nisi quia dixit. et quo uado scitis et uiā scitis. Et ecce
cognouimus qđ sciebant uiā. quia sciebant ipsū qui ē uia.
Si; uia ē qua tē. numqđ uia ē et quo itur. Iterumq; ait illos
dixerat scire. et quo uadit. et uiam. Opus ergo erat ut dice
ret ego sum uia. ut ostenderet eos qui eū scirent uiā scire.
quā putauerant se nescire. Quid ait opus erat ut diceret
ego sū uia ueritas et uita. Cum uia cognita qua iret res
taret nosse quo iret. nisi quia ibat aduerritatē. ibat adu
tam. Ibat ergo adse ipsū per se ipsum; Et nos quo imus nisi
adipsum. et qua imus. nisi p ipsum. Ipse igitur adse ipsū p se
ipsū. nos adipsū per ipsum. immo uero adpatrē. et ipse et
nos. Nam et de se ipso alibi dicit. Adpatrē uado. Et hoc lo
co ꝓpter nos. Nemo inquit uenit ad me et adpatrē. nisi per
me. de per hoc et ipse p se ipsum adse ipsum. et adpatrem.
Et nos p ipsū et adipsū. et adpatrē. Si cognouistis me inquit.
et patrē meū utiq; cognoscetis. hoc ē qđ ait. nemo uenit ad
patrē. nisi p me. deinde subiungit. Cognoscetis eū. et uidistis